

[Aage Brusgaard]

Jeg synes nok, at både Socialdemokratiet og SF har et forklaringsproblem over for deres vælgere også efter det nationale kompromis.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg vil også sige til hr. Niels Helveg Petersen, at der ikke er noget nyt i, at det er syv af Folketingets partier, der står bag dette kompromis. Det har udenrigsministeren også været rundt og fortælle i Europa, så der er ikke noget nyt i denne dagsorden, som de syv partier står bag.

Der er i og for sig heller ikke noget nyt i, at man mange gange løber fra en dagsorden, man har vedtaget, og vi synes i Fremskridtspartiet, at man faktisk løber fra den dagsorden, man selv var med til at vedtage den 18. juni. Derfor har vi strammet en smule op på den i dag og foreslået den en gang til.

Det, jeg gerne vil sige til hr. Niels Helveg Petersen, der henholdt sig til det forfatningsmæssige, er: Jamen jeg synes, det er problematisk både i forhold til grundlov, til Romtraktat og til Maastrichttraktat, det, man har foretaget sig, først i forhold til grundloven, hvor det var en bindende folkeafstemning, man afholdt den 2. juni, dernæst i henhold til Romtraktaten, hvor der står, at alle lande skal være enige, og endelig i forhold til Maastrichttraktaten, hvor der står, at man ikke kan ratificere, før alle har skrevet under. Altså, alle skal være med på dette her.

Alvorlig talt synes jeg, det er et meget, meget stort problem, som jeg meget vil bede hr. Niels Helveg Petersen om at forholde sig til, fordi Det Radikale Venstre ved hr. Niels Helveg Petersen har lagt så meget vægt på grundlov og på, at alt skulle være i orden. Det her er ikke i orden. Det er slet ikke juridisk i orden, men jeg mener heller ikke, det politisk er i orden. Og jeg fatter ikke, at der ikke er flere, der har et problem med, hvordan man har gebærdet sig i denne sag. Det er en skandale. Det er ikke moral, det er simpelt hen noget, man ikke kan være bekendt.

Kunne man forestille sig, at det var blevet et lille ja den 2. juni, og at de partier, som havde anbefalet et nej, så ville have krævet en ny folkeafstemning? (*Gert Petersen*: Ja). Jamen hvor er forskellen? Det kunne vi i hvert fald ikke forestille os, må jeg så sige til hr. Gert Peter-

sen. Når man lægger ting ud til folkeafstemning, kan man da ikke gøre andet end at tage ad notam, hvad et flertal har bestemt.

Jeg tager ikke patent på folkets mening, men jeg vil have lov at fremhæve, at det er et flertal, der har forholdt sig til denne sag den 2. juni.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg vil gerne endnu en gang hjerteligt takke fru Pia Kjærsgaard og fru Annette Just, fordi de har rejst denne debat. Og når jeg gentager denne tak, er det ikke for at genere Fremskridtspartiet – det var nærmest, som om det blev opfattet på den måde, for jeg fik jo hidsigt svar på tiltale – men jeg gør det, fordi jeg virkelig mener, det er en fordel.

Det forhandlingsudspil – »Danmark i Europa«, som statsministeren kalder det i sin tale – som syv af otte partier står bag, har jo aldrig været forelagt Folketinget i sin helhed. Det bliver det nu, og det bliver bekræftet ved en åben debat i salen, at dette er det danske grundlag, og det er et godt grundlag for de videre forhandlinger.

Så siger fru Annette Just, og hr. Aage Brusgaard følger op, at før folkeafstemningen var det seks af otte partier, der blev underkendt af vælgerne, nu er det syv af otte, og vi kan blive underkendt igen. Jeg foruddiskonterer ikke udfaldet af nogen folkeafstemning. Meget afhænger af forløbet af de videre forhandlinger. Det, jeg forholder mig til, er, at det for de videre forhandlinger netop nu er en stor fordel, at så bredt et flertal i Folketinget står bag de danske positioner.

Det, der er bemærkelsesværdigt, er jo, at efter at vi har haft en folkeafstemning, hvor et flertal sagde nej til Maastricht, har det alligevel kunnet lykkes for et stort flertal i Folketinget at enes om den danske forhandlingsposition. Det er det, der er bedriften, at efter at folkeflertallet – ganske vist et lille flertal – den 2. juni sagde nej til Maastricht, har det kunnet lykkes at finde frem til, hvad der på det grundlag herefter er den danske politik, og det tror jeg gør indtryk i udlandet.

Kofod-Svendsen (KRF):

Efter at have fulgt den flere timer lange debat har jeg ikke kunnet undgå at bemærke, at der sjældent er brugt så mange ord for at sige